

Barne- og familiedepartementet
Postboks 8063 Dep
0030 Oslo

BARNE- OG FAMILIEDEP.	KASS AR.
ARKIVNR.: 336.01	
25 SEPT 2005	
SAKSBEH:	SIGN.:
SAKSNR.: 2005/01609	

- 099

Deres ref.
200501609

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
Sak nr: 05/1530
Saksbehandler
Gry Nergård

Dato
20.09.2005

Forskrift om organisasjon og virksomhet for Likestillings- og diskrimineringsombudet og Likestillings- og diskrimineringsnemnda, samt endringer i påtaleinstruksen – høring

Det vises til høringsbrev av 14.06.05.

Forbrukerombudet skal føre tilsyn med at de næringsrivendes markedsføring og avtalevilkår ikke er i strid med markedsføringsloven. Forbrukerombudet har tidligere avgitt høringsuttalelse til NOU 2002:12 – Rettslig vern mot etnisk diskriminering. Noen av de forhold jeg tok opp i forrige høringsrunde vil jeg komme tilbake til i dette brevet. Jeg har følgende kommentarer til forskriften:

Til § 1 Mandat for likestillings- og diskrimineringsombudet

Som jeg anførte i forrige høringsrunde er det avgjørende at tilsynsmyndigheten (Likestillings- og diskrimineringsombudet, heretter benevnt ombudet) er uavhengig. I dette ligger også stor frihet i å velge mellom egnede fremgangsmåter for å oppnå myndighetens formål. Jeg stiller derfor spørsmål ved om det er riktig å stille opp så konkrete arbeidsoppgaver som i utkast til § 1. Jeg er for så vidt enig i at de opplistede arbeidsoppgaver bør være blant de som ombudet bør utføre, men når arbeidsoppgavene er listet opp på denne måten i mandatet gir det lett et inntrykk av at dette er en uttømmende liste over pålagte arbeidsformer. Etter mitt syn bør mandatet utformes mer generelt knyttet til de mål ombudet skal jobbe for.

Uansett hvordan bestemmelsen utformes, mener jeg den internasjonale rollen det nye ombudet må ha bør nevnes på linje med andre oppgaver.

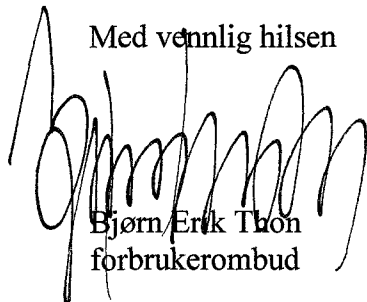
Til § 3 Henvendelse til ombudet

Jeg slutter meg til at det ikke skal stilles formkrav til henvendelser til ombudet i forskriften. Bestemmelsens utforming ("hendelse til ombudet om en sak") er etter min mening ikke så heldig, da begrepet "en sak" lett kan tolkes innskrenkende. Dersom men ikke har ment å begrense bestemmelsen til å gjelde kun en del av ombudets virksomhet, bør "en sak" strykes fra bestemmelsen.

Til § 19 Tvangsmulkt

Jeg holder fast på det jeg skrev i min tidligere uttalelse, om at tvangsmulkt burde være hovedregelen, som eventuelt kunne fravikes av særlige grunner. Ettersom denne løsning ikke er valgt i loven, er det likevel positivt at det i forbindelse med forskriften nå gis nærmere føringer på hvordan reglene om tvangsmulkt skal utøves.

Med vennlig hilsen

Bjørn/Erik Thon
forbrukerombud

Vedlegg

Gjenpart: BFD ved Hilde Merethe Berg